

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0136 van 28 mei 2013
in de zaak 1011/0419/SA/1/0354

In zake:

de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Valerie SOENEN
kantoor houdende te 8700 Tielt, Hoogstraat 34

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]

2. mevrouw [REDACTED], wonende te [REDACTED]

beiden bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Henk DE LOOSE
kantoor houdende te 8310 Sint-Kruis (Brugge), Puienbroeklaan 33

3. de stad **BRUGGE**, vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd:
advocaat Marc OLIVIER
kantoor houdende te 8000 Brugge, Cordoeaniersstraat 17
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 8 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 7 oktober 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 4 juni 2010 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de eerste en tweede tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het aanleggen van een betonnen plateau en afwateringssysteem, onder voorwaarde dat het muurtje van het gootje wordt afgewerkt met bepleistering.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend, maar wel het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 4 juli 2011, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partijen zijn schriftelijk verschenen.

De vordering is aanvankelijk ingesteld door twee verzoekende partijen. De Raad heeft met het arrest van 18 april 2011 met nummer A/4.8.18/2011/0026 het beroep van mevrouw [REDACTED] onontvankelijk verklaard wegens het niet storten van het verschuldigde rolrecht.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 4 april 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 26 april 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat deze tussenkomende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

2.

De stad BRUGGE vraagt met een op 17 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 1 april 2011 vastgesteld dat deze tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking heeft de voorzitter van de eerste kamer deze tussenkomende partij gevraagd de krachtens artikel 193 van het gemeentedecreet genomen beslissing van haar college om in rechte te treden, bij haar uiteenzetting ten gronde te voegen, minstens neer te leggen op de zitting over de vordering tot schorsing, en tevens te vermelden op welk onderdeel van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° tot en met 6° VCRO zij haar tussenkomst baseert.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 21 maart 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de eerste en tweede tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de derde tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het aanleggen van een betonnen plateau en afwateringssysteem”*.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

De eerste en de tweede tussenkomende partij dienen eerder een aanvraag in voor het regulariseren van een wijziging van het reliëf (ophoging van de grond), samen met een voorstel voor een afwateringssysteem, om te beletten dat de aanpalende percelen waterafvoer zouden moeten dragen: waar verharding wordt voorzien, zou een greppel aangelegd worden langs de zijdelingse perceelsgrens en waar geen verharding wordt voorzien, wordt het maaiveld op hetzelfde niveau als het maaiveld van de naastliggende percelen gehouden.

Op 12 mei 2006 verleent het college van burgemeester en schepenen van de derde tussenkomende partij een vergunning, ‘gezien het afwateringsprobleem opgelost wordt’ en met als voorwaarden het voorzien van 4 sliksputten en het verlagen van het maaiveld op hetzelfde niveau aan de kant van de percelen langs de [REDACTED].

De verzoekende partij stelt dat deze werken niet uitgevoerd zijn: het maaiveld zou niet verlaagd zijn en er zou slechts 1 aftappunt voorzien zijn.

Meer nog, door het plaatsen van een betonnen plateau zou de wateroverlast, volgens de verzoekende partij, toegenomen zijn.

Op 29 december 2008 dagvaardt de verzoekende partij, samen met zijn echtgenote, mevrouw [REDACTED], de eerste en de tweede tussenkomende partij voor de vrederechter, die een plaatsopneming organiseert op 26 januari 2009: de gerechtsdeskundige stelt voor om een zimperput en enkele goten te plaatsen.

De eerste en de tweede tussenkomende partij plaatsen prefabgootjes rondom de garage, graven een put voor een zimperput en een goot langs de perceelsgrens om het water naar de zimperput af te leiden.

Uit het vonnis van 25 maart 2010 van het Vrederecht van het 4de kanton Brugge blijkt dat de verzoekende partij en zijn echtgenote, na een evaluatie van de uitgevoerde werken, laten noteren dat hun vorderingen zonder voorwerp zijn.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan 'Brugge - Oostkust', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er wordt geen openbaar onderzoek gehouden.

De Provinciale Technische Dienst adviseert gunstig.

De Wegendienst adviseert ongunstig omdat het ontwerp met betrekking tot het hoogtepeil en de afwatering van de verharde oprit in strijd is met het eerder goedgekeurd regularisatiedossier.

Na een nieuw plaatsbezoek adviseert de Wegendienst, rekening houdend met het aangepast plan, als volgt op 3 juni 2010:

“ ...
Gezien de uitspraak van de vrederechter en het akkoord van beide partijen dat er geen gevaar meer bestaat voor wateroverlast, is voor de wegendienst dit probleem definitief opgelost.
...”

Het college van burgemeester en schepenen van de derde tussenkomende partij verleent op 4 juni 2010 als volgt, overeenkomstig de plannen, een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste en tweede tussenkomende partij:

“ ...
Het college van burgemeester en schepenen motiveert zijn standpunt als volgt:

Het verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar luidt als volgt:

...
Toetsing van het project met de omgeving

De aanvraag voorziet 2 elementen:

1. regularisatie betonnen plateau:

Volgens het nieuwe ontwerp wordt het betonnen plateau van 4,00 m x 3,00 m (in functie van tuinberging) aangelegd op een afstand van 1 m tot respectievelijk de achter- en zijkavelgrens. Er is geen principieel bezwaar tegen de betonnen verharding, overwegende dat deze zich op een aanvaardbare afstand tot de naburige percelen bevindt.

De betonnen plateau werd intussen al aangepast en blijft een afstand van 1.00 m van de perceelsgrenzen.

2. Regularisatie wijziging afwateringssysteem (plannen van 27 mei 2010):

Vanaf de rooilijn tot aan de garage wordt een verlaagde afvoergoot voorzien langs de zijkavelgrens (waar eveneens een draadafsluiting werd geplaatst).

Daarnaast werd rond de garage (niveau +0,44 m) een pad aangelegd op niveau +0,38 m.

Tussen dit pad langs de garage en de zijkavelgrens (palend aan de aangrenzende woningen [REDACTED]), voorzien de plannen volgens vonnis rechtbank de grond afhellend verlaagd van niveau +0,38 m tot niveau 0.00 m, wat 0,35 m boven het peil van het aanpalende eigendom, [REDACTED] 94, is.

Het oppervlaktewater dat afloopt van deze kleine helling komt in een goot terecht die volledig op eigendom [REDACTED] is uitgevoerd.

Er werd eerder gesteld dat de beperkte ophoging van de grond (waardoor de garage +/- 0,78 m hoger kwam te liggen dan het peil van de naastliggende eigendom) verenigbaar is met de ruimtelijke omgeving voor zover de waterafvoer op eigen perceel gebeurt en de geboden oplossing hiervoor technisch aanvaardbaar is.

In het vonnis van het Vredegerecht wordt deze oplossing voor de waterafvoer voorgesteld door de gerechtsdeskundige en lieten de partijen in zitting van 18 maart 2010 akteren dat al hun vorderingen zonder voorwerp zijn geworden. Dit vonnis komt na de uitvoering van de werken (vaststelling van 3 september 2009), en de partijen zijn dus ten volle bewust van de uitgevoerde toestand.

BESLUIT: gelet op vonnis van 25 maart 2010 van het vredegerecht die rekening houdt met uitgevoerde toestand sinds 3 september 2009 (vaststelling door de stad):

Gunstig advies voor regularisatie (betonnen plateau en afwateringssysteem).

Het college van burgemeester en schepenen treedt het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar integraal bij:

Bijgevolg beslist het college van burgemeester en schepenen in de zitting van 4 juni 2010 het volgende:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

...

- Het hierbijgaand goedgekeurd ontwerp waarvan de plannen genummerd zijn van 1/1 tot en met 1/1 stipt na te leven.*

...”

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 5 juli 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 14 mei 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij als volgt het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

3. INHOUDELIJKE BESPREKING

3A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De plaats van de aanvraag bevindt zich op een perceel gelegen in (sic)

Het aanvraagdossier bestaat uit een plan ter grootte van een A3.

In het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning worden, voor wat betreft een eenvoudig dossier onder meer een aantal tekeningen gevraagd:

b) de tekeningen van de geplande werken op een gebruikelijke schaal, groter dan of gelijk aan 1/100 met minstens:

1) de gebruikte schaal;

2) de plattegronden van de geplande werken, met vermelding van de belangrijkste afmetingen;

3) de gevelaanzichten met vermelding van de belangrijkste hoogtematen en de te gebruiken materialen en met, als ze voorkomt, de aanzet van de gevelaanzichten van bebouwing waar tegenaan wordt gebouwd, weer te geven tot op minstens twee meter met vermelding van de gebruikte uitwendige materialen van die bebouwing;

4) de vermelding welke werken, handelingen of wijzigingen eventueel werden uitgevoerd, verricht of voortgezet zonder vergunning en voor welke van die werken, handelingen of wijzigingen een stedenbouwkundige vergunning wordt aangevraagd;

Ook minstens drie verschillende, genummerde foto's van de plaats waar de geplande werken zullen worden uitgevoerd.

Het dossier voldoet niet aan de wettelijke vereisten inzake dossiersamenstelling. Op het plan worden geen afmetingen inzake afstand tot de perceelsgrens van de goot aangegeven, noch welke ophoging gevraagd wordt, eventueel wat reeds vergund is en wat nu bijkomend gevraagd wordt. Opgemerkt moet worden dat de foto's door beroeper bezorgd een heel andere situatie weergeven, waarbij een aantal stenen opgemetst werden op de perceelsgrens, en enige ophoging blijkt. Een betonnen gootje werd aangelegd, technisch alles behalve ok. De foto's bij het beroepsschrift alsook de historiek wijzen op een duidelijk probleem, dat niet zal opgelost worden door de nu door de aanvrager voorgestelde maatregelen.

Het ontwerp voorziet in het aanleggen van een afvoergoot met 1 aftappunt, in de oprijstrook aan de zijde van de rechterbuur, in het aanleggen van een betonnen prefabgootje rondom de garage zelf, in aarde, en in het wijzigen of regulariseren van het reliëf, zoals aangegeven op een mini-doorsnede.

De aanvraag behelst tevens een klein betonnen plateau van 3,9 bij 5m, bestemd voor het oprichten van een tuinhuis, zo lezen we in de beslissing in eerste aanleg. Het tuinhuis werd intussen reeds gerealiseerd. Voorliggend plan is onduidelijk voor dit onderdeel, een betonnen plateau wordt niet aangegeven, wel een tuinberging van 4 bij 3m.

Opgemerkt kan worden dat dit onderdeel van de aanvraag minder essentieel is, het is op de eerste plaats de wateroverlast naar de rechterbuur toe waar het in deze om draait.

3B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Het **moge duidelijk zijn dat de watertoets in deze negatief is**, al kan die mits het voorzien van de nodige maatregelen wel positief worden. Probleem is dat het te ver zou leiden om de nodige maatregelen op te leggen, bovendien werd reeds vroeger een vergunning verleend waarin duidelijke afspraken gemaakt werden, waar nu weer vanaf geweken wordt.

Een degelijke afwatering door middel van een open gootje rondom de garage, in volle grond, en een aco-drain in de oprit naar de garage, plus een verlaging van het maaiveld tot gelijke hoogte met dit van de rechterbuur lijken aangewezen. Al bij al is hiervoor een nieuwe aanvraag aangewezen, waarbij de voorgestelde oplossingen ook in detail verduidelijkt kunnen worden.

Aangezien de aanvraag niet gelegen is in een BPA of verkaveling en volgens het gewestplan gelegen is in een **agrarisch landschappelijk waardevol gebied**, dient deze dan ook verder uitsluitend getoetst te worden aan de beginselen van een goede ruimtelijke ordening en plaatselijke aanleg, zoals deze o.m. blijkt uit de onmiddellijke omgeving.

Ook de **wederrechtelijke ophoging wordt niet duidelijk aangegeven** op plan. Welke toestand was oorspronkelijk en hoeveel werd opgehoogd. Tijdens een bouwcontrole dd 01.09.05 werd vastgesteld dat tijdens het optrekken van de garage het reliëf van het perceel gewijzigd werd door ophoging van de grond, en werd een overtredingsdossier geopend.

3C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

In feite is het vreemd dat een betonnen goot op een laag muurtje (zie foto 's dd 28.06.10 van beroeper) werd uitgevoerd en dit tegen de perceelsgrens zonder akkoord van de buur. Een **openbaar onderzoek** was in deze in feite vereist, zeker gezien ook de gespannen historiek, waarbij akkoord van de buur volstond. Nu is deze verplicht in beroep te komen.

De procedure werd niet geheel correct gevolgd, al is het ook begrijpelijk dat de stedelijke dienst onvoldoende zicht op de zaak hadden, de goot werd immers wederrechtelijk uitgevoerd en het aanvraagdossier is onduidelijk en onvolledig, zoals boven toegelicht.

Uit studie van het dossier blijkt dat **op 12.05.06 een vergunning afgeleverd** werd. Op het plan dd 19.04.06, door het college gevraagd in aanvulling op het plan dd 25.11.05, kan vastgesteld worden dat het de bedoeling was de strook grond tussen de garage en de buur te voorzien op hetzelfde peil als dit van de geuur, en een drainage, waterafvoer te voorzien.

Op het plan dd 25.11.05 is te zien dat in de verharde oprit een afwatering voorzien was met vier aftappunten.

Huidig voorstel wijkt af van bovenvermelde vergunning. Het maaiveld werd niet verlaagd en de waterafvoer in de oprit heeft slechts 1 aftappunt. Bovendien wordt nu een bijkomende goot voorgesteld in de aarde rondom de garage zelf. Op de foto's bij de aanvraag is deze goot nog niet te zien, op de foto's dd 2009 is deze wel te zien, ze werd dus zonder vergunning reeds gerealiseerd. Op recente foto's dd 2010 is te zien dat de goot geplaatst werd op een rij betonstenen waar bovenop een laag van 19cm snelbouw.

Deze oplossing is vooreerst weinig esthetisch bekeken vanuit de tuin van de buur (zie foto 28.6.10) maar bovendien ook technisch onvoldoende en te weinig duurzaam. Hier zal water doorheen sijpelen, beroeper merkt op dat er deze goot weinig efficiënt is. Dergelijke constructie, onafgewerkt, zal kapotvriezen ook.

Het voorstel is derhalve niet passend in zijn omgeving en niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

3D CONCLUSIE EN VOORSTEL

Het aanvraagdossier is **onvolledig en onduidelijk**. Het betreft een dossier waarbij het de bedoeling is de wateroverlast die momenteel veroorzaakt wordt door de oprit en de wederrechtelijke ophoging op huidig perceel op te lossen.

Twee waterafvoeren worden voorgesteld, enerzijds in de verharding van de oprit, anderzijds naast de garage zelf in volle grond. Het dossier bevat geen details, en ook de wederrechtelijke ophoging wordt onbehoorlijk aangegeven. Uit het dossier blijkt niet wat vergund werd.

Omdat een betonnen goot aangevraagd wordt tegen de perceelsgrens, waarbij een soort keermuurtje gebouwd wordt, was het akkoord van de aanpalende burens juridisch vereist, of diende een beperkt openbaar onderzoek gevoerd te worden. Dit gebeurde niet, waardoor een **procedurefout** gemaakt werd. Misschien begrijpelijk gezien de onduidelijkheid van het dossier.

Uit studie van het dossier blijkt dat **op 12.05.06 een vergunning afgeleverd** werd.

Op het plan dd 19.04.06, door het college gevraagd in aanvulling op het plan dd 25.11.05, kan vastgesteld worden dat het de bedoeling was de strook grond tussen de garage en de buur te voorzien op hetzelfde peil als dit van de geboort, en een drainage, waterafvoer te voorzien.

Op het plan dd 25.11.05 is te zien dat in de verharde oprit een afwatering voorzien was met vier aftappunten.

Huidige aanvraag wijkt fundamenteel af van bovenvermelde vergunning. Het **maaiveld** werd in tegenspraak met de vergunning wederrechtelijk opgehoogd.

Op voorliggend voorstel heeft de waterafvoer in de oprit **nog slechts 1 aftappunt**.

Bovendien wordt nu een **bijkomende goot** voorgesteld in de aarde rondom de garage zelf, het betreft in feite een regularisatie. Deze goot is weinig esthetisch en technisch niet aanvaardbaar.

Het is moeilijk te begrijpen dat, nadat aanvrager een voorgaande vergunning fundamenteel verkeerd uitvoerde en op een onoordeelkundige wijze en zonder vergunning een bijkomende goot tegen de perceelsgrens realiseerde, nu een vergunning afgeleverd werd. Vermoedelijk zal beroeper op de hoorzitting de zaak, vooral de historiek, correct kunnen toelichten.

De oplossing ligt voor de hand. De vergunning dd 12.05.06 dient gerespecteerd en correct uitgevoerd. Met vier slikputten in de oprit en met een maaiveld dat verlaagd wordt tot dit van de burens. De onoordeelkundig geplaatste betonnen prefabgoot naast de garage dient verwijderd. Zie de bij het beroep gevoegde stukken nr. 1 en 2.

Het is aangewezen de vergunning te weigeren.

...

Na de hoorzitting van 1 september 2010 beslist de verwerende partij op 7 oktober 2010 als volgt het beroep niet in te willigen en onder één voorwaarde een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

4C *BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING*

Volgens het nieuwe ontwerp wordt het betonnen plateau van 4,00 m x 3,00 m (in functie van tuinberging) aangelegd op een afstand van 1 m tot respectievelijk de achter- en zijkavelgrens.

De betonnen plateau werd intussen al aangepast en blijft op een afstand van 1,00 m van de perceelsgrenzen.

Vanaf de rooilijn tot aan de garage wordt een verlaagde afvoergoot voorzien langs de zijkavelgrens (waar eveneens een draadafsluiting werd geplaatst).

Daarnaast werd rond de garage (niveau +0,44 m) een pad aangelegd op niveau +0,38 m.

Tussen dit pad langs de garage en de zijkavelgrens (palend aan de aangrenzende woningen [REDACTED]), voorzien de plannen volgens vonnis rechtbank de grond afhellend verlaagd van niveau +0,38 m tot niveau 0,00 m, wat 0,35 m boven het peil van het aanpalende eigendom, [REDACTED] 94, is.

Het oppervlaktewater dat afloopt van deze kleine helling komt in een goot terecht die volledig op eigendom [REDACTED] is uitgevoerd.

Met het college van burgemeester en schepenen kan gesteld dat de beperkte ophoging van de grond (waardoor de garage +/- 0,78 m hoger kwam te liggen dan het peil van de naastliggende eigendom) verenigbaar is met de ruimtelijke omgeving voor zover de waterafvoer op eigen perceel gebeurt en de geboden oplossing hiervoor technisch aanvaardbaar is.

In het vonnis van het Vredegerecht werd deze oplossing voor de waterafvoer voorgesteld door de gerechtsdeskundige en lieten de partijen in zitting van 18 maart 2010 akteren dat al hun vorderingen zonder voorwerp zijn geworden. Dit vonnis komt na de uitvoering van de werken (vaststelling van 3 september 2009), met het college van burgemeester en

schepen kan geconcludeerd worden dat de partijen dus ten volle bewust zijn van de uitgevoerde toestand.

Om esthetische redenen dient het muurtje van het gootje wel afgewerkt met bepleistering.

4D CONCLUSIE

Het beroep dient ongegrond verklaard. De vergunning kan worden verleend onder voorwaarde dat het muurtje van het gootje wordt afgewerkt met bepleistering.

Gelet op het verslag van de heer Gedeputeerde ██████, gegeven in zitting van heden;

BESLUIT:

Artikel 1: *Het beroep ingesteld door de heer ██████, ██████, tegen de beslissing dd. 4/06/2010 van het college van burgemeester en schepenen te BRUGGE houdende vergunning aan M. en Mevr. ██████, tot het aanleggen van een betonnen plateau en afwateringssysteem, gelegen ██████, wordt **ontvankelijk doch ongegrond** verklaard.*

De vergunning wordt verleend onder voorwaarde dat het muurtje van het gootje wordt afgewerkt met bepleistering.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij, noch de tussenkomenende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing.

Alhoewel het ontbreken van excepties de Raad niet belet de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, oordeelt de Raad dat dit onderzoek alleen nodig is wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat de Raad een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan schorsen ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer daartoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat zij meent te lijden, als volgt:

“
...
...”

Gezien de wateroverlast, vragen verzoekers bij wijze van voorlopige voorziening, om de schorsing van de vergunningsbeslissing.

Noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partijen nemen een standpunt in met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel, dat moeilijk te herstellen, en bovendien persoonlijk is.

De Raad oordeelt vooreerst dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoekende partij meent te lijden, weinig concreet is.

Bovendien is de bestreden beslissing een regularisatievergunning: de verwerende partij heeft een stedenbouwkundige vergunning verleend voor werken die al zijn uitgevoerd.

De Raad oordeelt dan ook dat de vordering tot schorsing, die gericht is op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, doelloos is.

Het door de verzoekende partij geschetste nadeel kan immers niet meer worden voorkomen door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en dit volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorig onderdeel wordt geoordeeld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Eddie CLYBOUW

Eddy STORMS